

L'escola valenciana celebra les seues festes

Diumenge de festa

La Conselleria de Cultura valenciana inicia per primera vegada una campanya de suport a les línies en català al País Valencià. Una fet que coincideix amb les tradicionals trobades de l'escola valenciana.

El diumenge, el cel no ha eixit clar però tot i així Clara i Joan decideixen portar els fills, com havien decidit, a la trobada de primavera de l'Ensenyament en Valencià. Miquel, el major, marmola, encara al llit, mentre sa mare el sacseja, però Sònia acudeix gentilmente a desdejunar. "L'any passat ens ho vam passar molt bé", comenta mentre ajuda el seu pare a fer el desdejuni. Tots parlen català, van a una festa de la seua escola, l'escola valenciana que mira d'utilitzar la seua llengua amb la major naturalitat possible, una escola que mira els arrels.

A la Muntanyeta d'Alberic troben centenars de pares com ells que, amb els seus fills, passen per les paradetes i els tallers. En un d'aquests tallers, un professor sorprenentment disfressat conta històries a un grup de xiquets que l'escolten bocabadats. "I la bruixa va perseguir Trenca-queixals pels vessants de la muntanya...". En un altre, els que es disfressen són els xiquets, que construeixen els propis vestits. En un altre s'intenta animar els pares a introduir el seus fills en les línies en valencià. I si jutgem pels resultats, funciona.

A vuit anys de la Llei d'Ús i

Ensenyament del Valencià, les perspectives de futur són bastant més clares que als precaris començaments de l'escola valenciana. D'una banda, en més de deu anys que hi ha línies en català al País Valencià, no ha hagut de tancar pràcticament cap per falta d'alumnat. D'una altra, la progressió sempre ha estat ascendent i el nombre d'escoles que donen les seues classes íntegrament en català ha augmentat, i aquest darrer curs ja n'eren 311. El nou enfocament que aporta la Conselleria de Cultura després de la conferència de premsa del passat mes de

març invita a augurar un futur bastant més grat o, almenys, més còmode per a l'escola.

Tres discursos oficials, bastant semblants als pronunciats al Palau de la Música en el vuitè aniversari de la Llei d'Us, van iniciar una nova etapa en la relació de la Conselleria amb les diferents associacions per l'escola valenciana en català. La majoria estan agrupades amb el nom de Federació Escola Valenciana, tot i que algunes com la CAPPEPV (Coordinadora d'Alumnes, Pares i Professors per l'Ensenyament

Públic en Valencià) han tingut un particular protagonisme en l'escena pública. L'acte es va obrir amb el discurs del conseller Andreu López. El triomfalisme i la visió positiva de l'evolució de l'ensenyament en català al País Valencià no van impedir amagar una sèrie de compromisos del conseller, com la "preocupació de l'administració per garantir el reciclatge de tots els mestres i l'ensenyament de les dues llengües oficials de manera que tots els alumnes arriben a dominar-les". Aquest és, possiblement, un dels problemes més greus de les línies. En molts casos han arribat mestres sense reciclar a escoles on les línies estaven ja consolidades. "És el problema de moure un mestre que ja ha aconseguit una plaça", comentava Carme Miquel, presidenta de la CAPPEPV. El mateix conseller Andreu López va admetre davant les Corts Valencianes que tenia problemes per dotar el centres d'aquest personal. Tot i així López va assegurar que "l'administració assegurarà la infraestructura, les orientacions, els serveis complementaris, el material, el seguiment i el personal adequat", i també va reconèixer que "cal una empenta que supere la realitat existent i vaja molt més enllà del que hem aconseguit".

A judici de Carme Miquel, "el balanç de les propostes de la Conselleria és evidentment positiu, però cal comprovar-ne l'efectivitat".

Les festes de l'escola valenciana se succeiran durant tot abril i maig com a complement de la campanya per les línies. La de València, amb l'èxit habitual de les convocatòries de la CAPPEPV, tenia un interès afegit, el del premi de periodisme. Aquest premi s'atorga al millor treball o treballs que ajuden a recolzar i impulsar els objectius de la Coordinadora com són les línies en valencià, la renovació pedagògica i la qualitat de l'ensenyament. Enguany va recaure en Esther Vizcarra pel seu suplement d'educació en el diari *Ciutat d'Alcoi* amb un jurat compost, entre d'altres, pels periodistes Francesc Bayarri i Josep Ramon Lluch.

Aquestes són les esperances i aquest és el futur de l'ensenyament en català al País Valencià. Un futur que apareix ara molt més diàfan però que continua dependent de les mesures institucionals.

Xavier Mínguez

